

Aquests alemanys

Aquests alemanys

THOMAS SPIEKER

Fa molts anys que quan em pregunten pels meus (relativament obvis) orígens, sempre contesto: "Alemany, d'origen sóc alemany, però d'Alemanya, no pas d'aquells altres!". Tot i així haig de confessar que té collons l'alemany aquell de Lloret que ha convertit la vila de la Selva en el plató involuntari d'un reality que es distingeix d'entre els seus "semblants" perquè els seus concursants/participants beuen com cosacs, fumen com xemeneies (suposo, no?) i practiquen el sexe tant com poden. I això davant de desenes de milers de televidents (alemanys, es clar). Haig de confessar que jo ni l'he vist, el "xou" de marres. Vaig quedar saturat amb el primer GH espanyol (aquell de "pero quien me pone la pierna encima") per a la resta de la meua vida. Després, ja només vaig enganxar-me a Operación Triunfo, perquè en el fons

sóc un romàntic -i un cantant frustrat-

En fer una mica de recerca sobre l'love Lloret a Internet, he pogut comprovar quatre coses: a) que a Espanya no podem veure els clips que la cadena ProSieben ofereix des de la seva web "per raons legals", b) que el programa començà a principis de juliol i ja s'ha acabat, que c) només a Facebook la colla de "proletaris de la conca del Ruhr" (com si aquí diguéssim "xaves de Sant Andreu") té quasi 175.000 "seguidors" i d) que pràcticament totes les crítiques que he trobat sobre el programa a la premsa alemanya el destrossen. Alguns articles fins i tot es fan ressò de la indignació que l'emissió ha causat al municipi.

Lloret de Mar certament té un problema, perquè agradi o no, la imatge que projecta cap a l'exterior és més o menys la que aprofita aquell programa de teleescombraria per fer audiència. Si fins i tot els meus nebots (residents a Hamburg) hi han anat amb el seu col·legi a fer el viatge de fi de curs i durant una setmana han estat més propers al coma etílic que a la cultura gastronòmica, el patrimoni o tots aquells "valors afegits" que ara està de moda promocionar. La fama de destinació per a la borratxera barata, el sexe fàcil i la rauxa és la que durant anys han promogut un gran nombre d'empresaris locals i no només en Don Francis, que ara sembla haver de fer de boc expiatori.

El problema de fons es el del model turístic de la Costa Brava en general. Durant anys, el sol, la platja i els preus baixos han estat el principal reclam per atraure turisme. Encara avui hi ha forasters en qualsevol població que passen mig despullats pels centres de les viles sense que ningú els digui res a pesar de les ordenances de civisme que han adoptat la gran majoria de municipis.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/08/21/aquests-alemanys/577868.html?utm_source=rss